
Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Regionkommittén lade fram förslag till den framtida sammanhållningspolitiken
- Kommunalt A och B-lag eller finns det rum för olikheter?
- ”Är det städerna som expanderar eller landsbygden som förnyas?” – landsbygdsprofessor Erland Eklund
- Ett tvärsnitt av läget för landsbygden – YTR:s första landsbygdsöversikt klar
- ”Schablonbild av glesbygdsbon får följder i beslutsfattarnas syn på framtidens lands- och glesbygd”
- Folkomröstningar kan vara vitamininjektion åt representativa demokratin men även problematisk vid minoriteters rättigheter
- Läs även detta: **”De stora länderna har små kommuner medan vi i Finland skall ha stora kommuner” *Svenska temagruppen inledde sin andra treårsperiod med god förankring i alla delar av Svenskfinland *Ungdomar på den glest bebodda landsbygden tema för årets första nummer av nättidningen Korvesta ja Valtateiltä *Ekologisk modernisering – landsbygdsprofessor Erland Eklunds avskedsföreläsning hålls i morgon *Vem blir rikets elfte byfåne? *Invandrarföretagandet behandlas på seminarium i Vasa *Internationellt nätverksseminarium för LAG:s i Sastamala*

Cit: **”Alla i Finland tror att allt skall vara jävligt stort.”**

Avgående riksdagsmannen och tidigare justitieombudsmannen Jacob Söderman om att vi i Finland skall ha stora kommuner. När Söderman bodde i Frankrike och cyklade, även på den tyska sidan, så behövde han inte trampa många gånger innan han var i en annan by, kommun eller stad (YLE:s Internytt, 12.4).

”Man hamnar i offerträsket fullständigt.”

Riksorganisationen Hela Sverige ska levas vice ordförande Inez Abrahamzon om konsekvensen av schablonbildens felaktiga syn på glesbygdsbon. Ett offer är en bra roll att vara kvar i, men när det gäller utveckling och framtid är den fullkomligt befängd. Det finns ju ingen människa som vill vara ett offer (Sveriges Radios P1-program Vetandets värld, <http://sverigesradio.se/sida/spelaren.aspx>).

”Bravissimo, bravissimo, hördes det när jag avslutade presentationen.”

Fullmäktigeledamoten i Kristinestad Carina Storhannus om mottagandet av hennes presentation av staden för Cittaslow-styrelsen 9.4 i Italien då man fick Cittaslow-status (Vasabladet 15.4).

REGIONKOMMITTÉN LADE FRAM FÖRSLAG TILL DEN FRAMTIDA SAMMANHÅLLNINGSPOLITIKEN

Regionkommittén (ReK) har 1.4 lagt fram sina förslag till hur man ska reformera EU:s regionalstöd och Europeiska socialfonden. Vid sammanträdet i Bryssel välkomnade regionpresidenterna och borgmästarna från hela EU de framsteg som gjorts när det gäller att minska de ekonomiska klyftorna mellan regionerna, men framhöll att det fortfarande råder stora skillnader och underströk att EU:s framtida regionalpolitik, den så kallade sammanhållningspolitiken, måste ha resurser att uppfylla målen. Man varnade för att knyta tillgängliga medel till ett litet antal obligatoriska prioriteringar. EU:s regionalstöd uppgår till 50 miljarder euro per år och finansierar tusentals projekt som kommer medborgarna till direkt nytta, allt från höghastighetsjärnvägar och till utbildningsprogram. Programplaneringen och finansieringsbestämmelserna löper ut år 2013 och måste då omförhandlas av EU:s lagstiftare. Europeiska kommissionen lade senaste höst fram några idéer till reformer i den femte sammanhållningsrapporten och förväntas offentliggöra förslag till lagstiftning i sommar. ReK gav sitt bidrag till debatten genom att berika den med all den sakkunskap som finns bland EU:s lokala och regionala myndigheter. Michael Delebarre (FR-PSE), borgmästare i Dunkerque, Frankrike och föredragande för ReK:s yttrande: *"EU:s sammanhållningspolitik har medverkat till att skapa tillväxt och arbetstillfällen, bygga upp en viktig infrastruktur och förbättra miljöskyddet. För många medborgare är detta det mest tydliga mervärde som EU skapar för deras kommun eller region. Samtidigt som vi måste reformera politiken och anpassa den till nya utmaningar, så får vi inte kasta ut barnet med badvattnet"*. ReK påpekar att sammanhållningspolitiken har lett till minskade skillnader mellan EU:s olika regioner, men att det fortfarande råder en betydande obalans. I framtiden måste sammanhållningspolitiken ha de resurser som krävs för att ytterligare minska dessa skillnader. Insatserna måste baseras på utvecklingsbehoven i regioner och kommuner och inte endast koncentrera sig på att uppnå Europa-2020-målen. EU:s regionala och lokala företrädare varnade också för att knyta tillgängliga medel till ett litet antal obligatoriska prioriteringar, vilka snarare bör definieras på regional nivå efter en analys av de starka och svaga punkterna i den berörda regionen. ReK-ledamöterna hävdar att sammanhållningspolitiken bör omfatta alla EU-regioner med fokus på de minst utvecklade regionerna. För att möjliggöra ett mer målinriktat stöd, föreslås att man skall överväga att skapa en ny mellankategori för finansiering, för de regioner vars BNP ligger mellan 75 och 90 procent av EU-genomsnittet, oberoende av vilket stöd de får i dag. Kommittén upprepar även sin efterlysning av att man skall ta hänsyn till fler kriterier än BNP, t.ex. indikatorer för territoriell, social och miljömässig utveckling. ReK begär också en ökning av budgeten och utökat tekniskt stöd för det territoriella samarbetet mellan lokala och regionala myndigheter. Det har blivit mycket mer komplicerat att hantera EU-finansierade projekt, och ReK insisterar på att ytterligare förenklingar måste göras. Detta bör t.ex. omfatta en reducering av den tidsperiod som gäller för återbetalning för stödmottagarna, en enda uppsättning gemensamma revisionsregler för gränsöverskridande projekt och enklare regler för projekt som genererar egna inkomster. Kommittéledamöterna underströk även mervärdet i Europeiska socialfonden, som är värd 10 miljarder euro per år. *Uppgifterna är från ett av Regionkommitténs pressmeddelanden (från 1.4) och kan läsas med länkar i sin helhet under adressen <http://www.cor.europa.eu/pages/PressTemplate.aspx?view=detail&id=b0a92bb4-7fbd-4cea-aade-1cf0a26429aa>.*

KOMMUNALT A- OCH B-LAG ELLER FINNS DET RUM FÖR OLIKHETER?

Vad skall styra de politiska besluten och ytterst pengaflödena? Anders Ahlgren, regionpolitiker från Dalarna, berättade nyligen på ett webbsänt seminarium från Näringsdepartementet att det numera blivit lönsamt att pumpa ur allt vatten ur en av länets största nedlagda gruvor och på nytt börja bryta malm. För några år sedan skulle det här ha

varit befängt, men med ändrade råvarupriser blir detta ett fullt rationellt och lukrativt alternativ. Ifrån en annan del av Sverige kan man höra historien om hur de framväxande e-tjänsterna, som varje kommun förväntas investera i, inte är möjliga att förverkliga i de minsta kommunerna, men nog i de större städerna där investeringskostnaderna kan slås ut på många fler. Det är lätt hänt att tankebanorna går i termer av ett kommunalt A- och B-lag. Historier som dessa två visar att Sverige i likhet med dess regioner, men också sina större städer, håller på att slitas itu mellan de som får och de som inte får, de som har och de som inte har. Hur skall behoven bedömas om pengarna fördelas "rättvist", då en liten befolkningsklick i glesbygden enligt lag skall ha samma rättigheter som befolkningen i en storstad med konstant växtverk? Behoven är på båda håll omätliga, samtidigt som främlingskapet mellan dessa världar hela tiden riskerar att öka med växande klyftor. Med den globala turbulensen växer hela tiden behovet av omställning. Enligt den skotska projektledaren Gerry Hassan är tudelningen en ofrånkomlig följd av den tekniska och ekonomiska utvecklingen som målas upp i "den officiella framtidsbilden". Inför denna bild, som politiken, media, forskare och näringslivet sluter upp bakom, är det lätt att resignera och ha en känsla av att loppet redan är kört. Men den officiella framtidsbilden erbjuder inte heller några visioner som människor kan känna igen sig i eller sluta upp kring. De historier som däremot ger människor kraft, engagemang och vilja till förändring är av ett helt annat slag och inte medialt eller politiskt anpassade. När gapet mellan dem växer och blir alltför stort, uppstår oro och tillit mellan folk och samhällets etablerade institutioner urholkas. En ofrånkomlig utmaning som ställs på sin spets mellan den officiella framtidsbilden och de berättelser som Hassan med flera fått ta del av i projektet *Glasgow 2020*, är om det finns en ny historia där olikheterna ryms, där tudelningen av samhället, våra städer och regioner inte uppfattas som en naturlag som vi alla oundvikligen måste acceptera, men inte heller en historia där all utveckling innebär en global likriktning och lokala särarter raderas ut till förmån för universell standard? *Uppgifterna är från ledaren i Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (6/2011), skriven av dess chefredaktör Per Holmström.*

"ÄR DET STÄDERNA SOM EXPANDERAR ELLER LANDSBYGDEN SOM FÖRNYAS?" – LANDSBYGDSPROFESSOR ERLAND EKLUND

Ekologisk modernisering är en nödvändighet och här är Österbotten bra med på kärran med ny energi, inklusive underleverantörerna på landsbygden. Eklunds avskedsföreläsning (se nedan) i morgon (19.4) handlar just om ekologisk modernisering. Den österbottniska landsbygden står på många ben – päls-, växt-, elementus och båtar stora som hus. Utmaningen är att få landsbygdens unga, studerande kvinnor att komma tillbaka till landsbygden efter studier i staden. Men de klassiskt kvinnliga arbetsplatserna på landsbygden blir färre. Även på matsidan är Österbotten med, åtminstone delvis, på den ekologiska moderniseringskärran, t.ex. företaget Snellman i Jakobstad som noterat den globala trenden med närmat, ekologisk mat, naturlig mat och slow food. Eklund applåderar även Kristinestads nyvunna status som Cittaslow, och menar att det är bra att acceptera att service är framtiden. Men det är en stor utmaning att paketera serviceprodukter som kan säljas, t.ex. världsarvet i Kvarkens skärgård har ännu inte blivit den stora turistprodukten. Eklund anser att stad och landsbygd behöver varandra, även som begrepp, där det ena inte finns utan det andra. Landsbygden skall inte "räddas", den levande landsbygden är företag, där antalet lönearbetare inom primärnäringsarna ökar hela tiden och ofta är utlänningar i Österbotten och på Åland. Att landsbygd utanför städerna är den snabbast växande boendemiljön just nu, kan ses som ett problem om man vill. På miljöministeriet är man oroad över den här utvecklingen i Helsingforsområdet med exempelvis två bilar per hushåll som en oönskad följd. "Är det städerna som expanderar eller landsbygden som förnyas?", undrar Eklund men har inget svar på sin fråga. Men det blir en ännu intimare mix av ruralt och urbant, där de som bor på

landsbygden är helt beroende av staden, samtidigt som de aktivt söker det som landsbygden erbjuder. Ur den ekologiskt moderna synvinkeln är det inte entydigt så, att tvåbilsushållen är enbart av ondo, för glest boende ger en större möjlighet att utnyttja den energi som finns nära. Skulle Vasas och Lillkyros planer på samgång bli verklighet, kunde Lillkyro bli ett slags laboratorium för några av landsbygdsprofessorernas doktorander. Tanken är ju att Lillkyro skall erbjuda tomtmark, vilket knappast leder till den omvälvning man ser i vissa byar i England, där inflyttade stadsbor tränger undan det ursprungliga. Men det kan bli intressanta förändringar, och förändring är melodin för landsbygden, i fortsatt växelverkan med staden. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Björn Nyberg, i söndagens upplaga (17.4) av Vasabladet.*

ETT TVÄRSNITT AV LÄGET FÖR LANDSBYGDEN – YTR:s FÖRSTA LANDSBYGDSPOLITISKA ÖVERSIKT KLAR

Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) har utkommit med sin första översikt för landsbygden, *Maaseutukatsaus 2011 (Landsbygdsöversikt 2011)*, en översikt som i fortsättningen utarbetas vart tredje år. Syftet med översikten är att presentera ett tvärsnitt av läget för landsbygden, producera information till stöd för beslutsfattande och utvecklingsarbete, samt lyfta fram nya aspekter och ärenden i landsbygdsregionerna. Ett särskilt tema i landsbygdsöversikten är boende och service på landsbygden. Under de senaste 40 åren har den permanenta bosättningen i Finland koncentrerats och den regionala strukturen förtätats, samtidigt har samhällsstrukturen i utkanten av städerna decentraliserats och fritidsbosättningen ökat i areal. Av landsbygdsområdena är det särskilt den stadsnära landsbygden som utvecklats gynnsamt. Den finländska landsbygden har förändrats från agrar landsbygd till boendelandsbygd, vilket visar hur lantbrukets betydelse har minskat, samt att en betydande del av landsbygdens invånare arbetar utanför sin boenderegion. En ökande del av människorna i landsbygdsregionerna är fritidsboende. Multilokaliteten betonas i boendet, medan den bristfälliga kollektivtrafiken och de långa avstånden innebär att det är svårt att klara sig på landsbygden utan egen bil. Utvecklingen inom jordbruket styr inte längre utvecklingen av landsbygdsregionerna, även om jordbruket lokalt har en stor betydelse i många områden. Gårdarnas antal har minskat, samtidigt som gårdarnas storlek och antalet externt anställda har ökat. Drygt hälften av invånarna i den stadsnära landsbygden arbetar i städerna, medan endast ca 40 procent jobbar i samma område som de bor i, då de flesta invånarna i kärnlandsbygden och glesbygden har sin arbetsplats i det område de bor i. På landsbygden, där det finns en mångsidig närings- och innovationsverksamhet, är det naturligt att vara företagare, och här finns viktiga företagareområden. De som flyttar till landsbygden söker särskilt rymlighet och lugn, samt trygghet. Att tillgången på service kan vara skral och att avstånden är långa, tolereras, även om det kan ge upphov till oro. En invånarenkät, som gjordes till stöd för översikten, visade att invånarna upplevde att deras möjligheter att påverka har förbättrats, men de verkade inte vara särskilt intresserade av att påverka frågorna i hemkommunen. Sedan är invånarna på landsbygden ofta missnöjda med sammanslagning av kommunerna. Det landsbygdspolitiska systemet i Finland har utvecklats och antagit etablerade former, där YTR har utvecklat landsbygdsräkningen till ett landsbygdspolitiskt instrument. *Uppgifterna är från Maaseutukatsaus 2011 som finns (med svenskt sammandrag) på adressen http://www.maaseutupolitiikka.fi/files/1657/Maaseutukatsaus_2011_www.pdf. Se även text (på finska) på Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens hemsida under adressen http://www.maaseutupolitiikka.fi/tiedotus/tiedotteet/maaseudulla_on_elamaa_asuttu_pinta-ala_on_kasvanut_10_vapaa-ajan_asumisen_myota.html.*

”SCHABLONBILD AV GLESBYGDSBON FÅR FÖLJDEN I BESLUTSFATTARNAS SYN PÅ FRAMTIDENS LANDS- OCH GLESBYGD”

Norrlänningar har ända sedan norra Sverige koloniserades betraktats som pålitliga, tystlåtna, strävsamma om än lite naiva. Men under senare decennier har bilden förändrats, framförallt i populärkulturen har en mer brutalare schablonbild av sjukskrivna, arbetslösa och bakåtsträvande individer tonat fram. Kulturgeografen Madeleine Eriksson vid Umeå universitet, som intervjuats i Sveriges Radios P1-program Vetandets värld, menar att den här negativa bilden fick fotfäste i samband med 1990-talskrisen i Sverige. I grunden handlar det enligt Erikssons forskning om maktrelationer i samhället. För att bilderna av den urbana, välutbildade och sofistikerade människan i staden skall fungera måste det finnas en motpol, och i filmer som t.ex. Jägarna skildras norrländska män som just omoderna bakåtsträvare som lever på bidrag. *"Flera av schablonbilderna innehåller dessutom rena fördomar och felaktigheter om hur människor lever utanför storstäderna. Det får i sin tur konsekvenser för hur beslutsfattarna ser på framtiden i lands- och glesbygd."* I programmet intervjuas även Ola Nordebo, ledarskribent på liberala Västerbottens-Kuriren, samt Inez Abrahamzon från Latikberg i Vilhelmina som är vice ordförande i Riskorganisationen Hela Sverige ska leva. *Uppgifterna från Sveriges Radios webbplats och själva radioinslaget (från 6.4) finns under adresserna <http://sverigesradio.se/sida/default.aspx?programid=412> respektive <http://sverigesradio.se/sida/spelaren.aspx>.*

FOLKOMRÖSTNINGAR KAN VARA VITAMININJEKTION ÅT REPRESENTATIVA DEMOKRATIN MEN ÄVEN PROBLEMATISK VID MINORITETERS RÄTTIGHETER

Från och med detta år kan en miljon medborgare i EU lägga fram ett lagförslag till kommissionen, som är tvungen att ta det under övervägande. Ifall den nya grundlagen i Finland godkänns av följande riksdag, blir det om ett år möjligt för 50 000 undertecknare att föra ett initiativ till riksdagen. Medborgarinitiativen handlar emellertid inte om direkt demokrati, som skulle ge lagstiftningsmakten i folkets händer, vilket inte heller de rådgivande folkomröstningarna gör, vilka mera liknar opinionsmätningar. I pamfletten *Kansan valta. Suora demokratia Suomen politiikan pelastajana* ("Folkets makt. Den direkta demokratin som räddare av den finländska demokratin", 2011) finns en värtalig argumentation för att en större användning av folkomröstningsinstrumentet kan ge en vitamininjektion åt den representativa demokratin, vilken fungerar alldeles för mycket uppifrån nedåt. *"Det handlar om att ta steget ut till medborgarinitiativ och medborgarbeslut, d.v.s. att det är medborgarna själva som framlägger ett initiativ för de medborgare som går till valurnorna och att utgången har laga kraft."* En slutsats som kan dras ur pamfletten, är att olika befolkningsgruppers rättigheter uppenbarligen måste uteslutas ur folkomröstningarnas sfär. Idén med minoriteters rättigheter är att de är skyddade mot majoritetsopinionens svängningar, och skall det ske ändringar i dem, måste det finnas flera spärrar på vägen. En idé om att människor kanske inte har lika värde, ligger bakom ivern från partiet Förändring 2011 att införa folkomröstningar. I pamfletten nämns detta av Henrik Jaakkola, redaktör tillsammans med Saara Ilvessalo, som exempel på hur folkomröstningar kan användas i antidemokratiskt syfte. *"Det är viktigt att en sådan rörelse inte kommer åt att sätta agendan för debatten om nyttan av folkomröstningar."* Inom den kommunala demokratin har folkomröstningar ordnats mer än femtio gånger under de senaste tjugo åren med relativt högt deltagande, viket är ett tecken på att de i högre grad borde användas för att stärka den lokala demokratin. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Mikael Kosk, i senaste veckas torsdagsupplaga (14.4) av Hufvudstadsbladet.*

LÄS ÄVEN DETTA

"De stora länderna har små kommuner medan vi i Finland skall ha stora kommuner"

Den avgående riksdagsmannen Jacob Söderman utdömer den finländska trenden att sträva efter stora enheter och betecknar det som galenskap. Han varnar även för att tänka stort-trenden medför en ständig kamp för de finlandssvenska institutionerna. Söderman säger sig

tycka om populismen, och påpekar det ofta ligger populistiska orsaker bakom att man beskyller någon annan för att vara populist. Han framhåller emellertid att de stora frågorna kvarstår: Hur skall man kunna skydda det pågående ekonomiska uppsvinget och sysselsättningen från euroländernas misär. Den tidigare justitieombudsmannen förundrar sig över att de stora länderna har små kommuner, medan vi i Finland skall ha stora kommuner. Han tror att det blir en ständig kamp för att försvara de finländska institutionerna, och menar att galenskapen om att sträva efter stora enheter förekommer inom alla partier, men att den ju naturligtvis kommer från tjänstemännen. *Uppgifterna (från 12.4) är från YLE:s Internytt och finns i sin helhet på adressen <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=213426>.*

Svenska temagruppen inledde sin andra treårsperiod med god förankring i alla delar av Svenskfinland

"Landsbygdspolitiken är det enda bestående politikprogrammet i Finland. Redan 1988 inleddes arbetet i samband med det europeiska landsbygdsåret. Verksamhetsformerna har utvecklats mycket sedan dess", konstaterade professorn och generalsekreteraren för Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) Eero Uusitalo när han höll anförande på Svenska temagruppens (SveT:s) möte 12.4 i Helsingfors. "Det är speciellt glädjande att Mellersta Österbottens förbund kommit med i arbetet för den finlandssvenska landsbygden. Vi har härmed god förankring i alla delar av Svenskfinland", sade å sin sida riksdagsledamot Mats Nylund när han som ordförande öppnade temagruppens första möte för en andra treårsperiod. Under mötet beslöts att temagruppen skall arbeta vidare med att förverkliga den resolution som den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen i Borgå antog 2010. Hur det finlandssvenska sociala kapitalet bättre skall kunna utnyttjas, diskuterades också livligt. Som viceordförande för SveT valdes Niklas Ulfvens, utvecklings- och näringslivschef på Österbottens förbund. YTR är tillsatt av statsrådet för att koordinera den nationella landsbygdspolitiken. Svenska temagruppen är en del av denna, med speciellt ansvar för Svenskfinland. Uppgifterna är från SveT:s pressmeddelande 13.4.

Ungdomar på den glest bebodda landsbygden tema för årets första nummer av Nättidningen Korvesta ja Valtateiltä

Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagrupp för glest bebodda områden utger årligen tre nättidningar, där man går in på den glest bebodda landsbygdens specialfrågor. I årets första nummer av *Korvesta ja Valtateiltä* är ämnet ungdomarna på den glest bebodda landsbygden. Tidningen innehåller intervjuer med ungdomar, presentationer av ungdomsföretagare och deras företag, samt beskrivning av service och verksamhet ämnade för ungdomar. Temagruppen ville även veta hur partier förhåller sig till den glest bebodda landsbygden inför det nyligen genomförda riksdagsvalet genom att låta dem svara på några frågor. *Nättidningen (mars 2011, 1/2011) finns att läsas (på finska) under adressen <http://www.korvesta-ja-valtateilta.fi/korvestajavaltateilta/uutiskirje/2011/1-2011/index.php>. Medlemmarna inom temagruppen, vars ordförande är Tytti Määttä, kommer från olika organ, t.ex. ministerier. Målet är att genom nättidningen föra fram glesbygdens liv och vardag, samt de saker som man ur områdets synvinkel ser å ena sidan som utmaningar och å andra sidan som möjligheter.*

Ekologisk modernisering - landsbygdsprofessor Erland Eklunds avskedsföreläsning hålls i morgon

Erland Eklund, professor i samhällsvetenskap med inriktning rural forskning vid Åbo Akademi (ÅA) i Vasa, håller sin avskedsföreläsning 19.4 kl. 14 i Akademisalén, Academill, Strandgatan 2, Vasa. Föreläsningen är rubricerad *Ekologisk modernisering – Österbotten och hela världen*. Eklund, som är en av landets nio landsbygdsprofessorer, går i pension och en ny

innehavare av professuren kommer att utses före sommaren. Professuren inrättades vid ÅA:s Samhälls- och vårdvetenskapliga fakultet i Vasas år 2006. Efter reformen av Åbo Akademis struktur från början av år 2010 hör professuren till den Socialvetenskapliga institutionen som har verksamhet både i Vasas och i Åbo.

Vem blir rikets elfte byfåne?

Det är dags att hitta den elfte byfånen i landet för perioden 2011-2012. Byfånen, som valts sedan 1991, fungerar som den finländska byverksamhetens vägvisare. Nu söker man en person som fördomsfritt, genom stark vilja och som sätter sig själv i blöt har fått betydande saker till stånd. Den nuvarande byfånen landsbygdsföretagaren Seppo Lehtinen från Vuolenkoski by i Itis utnämner sin efterträdare som en uttagningsjury valt. Offentliggörandet sker 2.7 i samband med sommartorget festställning i Vuolenkoski *Mer info med regler och ansökningsförfarande (inlämnas senast 30.4 kl. 16) finns under webbadressen www.kylahullu.info.*

Invandrarföretagandet behandlas på seminarium i Vasas

Vasaregionens Nyföretagscentrum Startia och ESF-projektet Masuuni ordnar ett seminarium (avgiftsfritt som i huvudsak går på finska) om invandrarföretagande i Vasas på Restaurang Silveria 28.4 kl. 12-16. Målgruppen är representanter för de organisationer och myndigheter som en invandrare möter när han eller hon planerar att bli företagare. Man behandlar bl.a. befrämjandet av invandrarföretagande i regionala företagstjänster, uppehållstillstånd för näringsidkaren, TE-byråns projekt med erfarenheter, utländska arbetstagarens socialskydd och beskattning, invandrarföretagande ur skattemyndigheternas synvinkel, samt inlägg och erfarenheter från invandrare. *Programmet med anmälningsuppgifter (anmälan senast 25.4) finns att läsas på Vasaregionens Utveckling Ab VASEK:s hemsida under webbadressen <http://www.vasek.fi/seminarium-angaende-invandrarforetagande/2011-04-28/>.*

Internationellt nätverksseminarium för LAG:s i Sastamala

Ett av huvudevenemangen under Finlands ordförandeperiod (2011-2012) för The European LEADER Association for Rural Development (ELARD) är LAGs' Global Networks-seminariet vid Hotell Ellivuori i Sastamala i landskapet Birkaland 15-16.6. Syftet är att presentera landsbygden nerifrån-upp – utvidgning av utvecklingsmetoden, metodutveckling och framtiden. Exempel kommer att ges från Afrika, Sydamerika och Ryssland. Representanter från EU-kommissionen och OECD ger expertkommentarer. LEADER-metoden för landsbygdsutveckling nerifrån-upp uppstod i EU för 20 år sedan. Från några hundra LAG under den första programperioden har metoden nu utvidgas till att täcka 2 200 landsbygdsområden i alla 27 medlemsstater. *Mer info och program samt länk till anmälan (senast i maj) finns på ELARD:s hemsida som länk på <http://www.elard.eu/en/eventscalendar>.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-

*mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor.
Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.*

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.